

PARTIR C'EST MOURIR UN PEU

Welkom allen

Ik begin in het frans als ode aan mijn vader die op 5 juni j.l. op bijna 92 jarige leeftijd overleed. Hij was vanaf het prille begin af aan - bij alles wat ik ondernam altijd aanwezig.

PARTIR C'EST MOURIR UN PEU

En zo vergaat het mij ook een beetje. Ik heb samen met vele enthousiaste mensen om me heen 15 geweldige, vruchtbare en inspirerende jaren beleefd hier op de Zomertuin, op deze historische plek midden in Laren.

Maar tijden veranderen en dat constateren we allemaal. De galeriewereld is enorm in beweging sedert ik in 1972 mijn eerste galerie opende in een historische boerderij aan de Torenlaan –hier 200 m vandaan- Galerie de Kei.

Gisteren stond er een artikel in het financieel dagblad waarin aangegeven werd dat jonge mensen minder kunst zouden kopen. Het Mondriaanfonds maakt in dat artikel eindelijk eens openlijk reclame voor de Kunstkoopregeling. Ik doe dat al jaren. Het is inderdaad een prachtige regeling waarbij je renteloos gespreid kunt betalen, bij aankoop van kunst boven de € 450,- en voor jongeren tot 27 jaar CJP - zelfs al boven de € 150,-. Na aanbetaling van 10%. Ik denk echter dat het altijd al zo geweest is dat er een bepaalde periode is in je leven waarin je met andere zaken bezig bent dan met kunst. Maar een stimulans van de kunstwereld en met name ook van de ouders kan er werkelijk toe bijdragen dat deze groep ook vertrouwd raakt met kunst en niet voor de toekomst verloren gaat, zoals in het artikel te lezen is.

Er zijn naar mijn gevoel echter andere oorzaken waardoor de kunstwereld enorm veranderd is. Er is een geweldige overdaad gekomen aan werk- in wel zeer verschillende kwaliteit. De vluchtigheid is toegenomen. Ik merk bij vele bezoekers dikwijls haast. Even snel kijken. Dat begint al met Internet en de toename van beurzen in alle categorieën . Deze hebben het kunstklimaat óók behoorlijk veranderd. De crisis heeft er nog een schepje bovenop gedaan. Alles is sneller, transparanter geworden. Men zoekt méér en grootsere evenementen. Galeriehouders zullen moeten gaan samenwerken met collegae of andere partijen. Wij zullen uit ons isolement moeten treden. De galeriewereld heeft zich enorm in een silo denken gehuld.

Bij mij was al geruime tijd onvrede in mijn hoofd, een soort cynisme maakte zich soms van mij meester. Het was niet goed er klopte iets niet. En ineens had ik de vinger op de zere plek.

Ik ben een tentoonstelling bouwer. Ik wil uitdragen en overdragen wat de impact van Kunst op ons leven kan zijn. Dat Kunst een onderdeel moet zijn van het dagelijks leven. Dat het ons vrolijk en gelukkig kan maken. Dat doe ik middels deze tentoonstellingen. Maar dan wil je wel applaus voor de kunstenaars die je presenteert. Door het grote aanbod overal werd de loop hierheen steeds minder.

De huur liep af na 3 periodes van 5 jaar. Dus dit was het moment.

Ik sluit een deur, maar open een andere.

Verheug me erop, maar anderzijds voelt het toch wel vreemd. De laatste tentoonstelling op deze mooie plek. Ik heb altijd erg genoten van deze ruimte. Even weg van de drukte van alle dag. Voor mij waren er verschillende momenten van intens genot als ik hier boven kwam, bv nadat ik 10 dagen op een beurs gestaan had en 15- 20.000 mensen had voorbij zien komen of op zondag vóór een opening als alles voor elkaar was of op zaterdag eind van de middag als de Sint Jan zijn klokken begon te luiden. Ik zal ze missen die momenten, maar er zullen vele andere voor in de plaats komen.

Hier weggaan zal inderdaad vreemd zijn. Maar het is een goede beslissing. Het zal anders zijn maar ik denk veel inspirerender dan de

laaste tijden hier. Ik zal weer dichterbij mijn roots komen. Het met elkaar in contact brengen van kunstenaar en klant.

Beurzen blijven voor mij in de eerste plaats de ontmoetingsplaats voor bekenden en nieuwe contacten en daaraan gekoppeld atelierbezoeken aan kunstenaars met deze klanten en vele daaruit voortvloeiende activiteiten.

Ik wil weer meer tijd hebben om te gaan adviseren, mijn archief van ruim 35 jaar werken in de kunst gebruiken om de juiste kunstenaar en klant aan elkaar te koppelen. Opdrachten voor kunstenaars verwerven.

Voor en met klanten op zoek gaan naar het juiste kunstwerk. Weer meer zelf op pad kunnen gaan op zoek naar nieuwe uitdagingen.

Presentaties van werk van kunstenaars op locatie, een popup galerie.

Als curator tentoonstellingen organiseren. En al wat zich aandient.

Er ligt veel open. Ik blijf voor u bereikbaar o.a via website en

telefoon. Ik zal u af en toe op de hoogte houden van mijn activiteiten.

Realisme de beurs voor hedendaagse figuratie in de brede zin van het woord in januari 2014 wordt weer de eerste keer dat we elkaar kunnen treffen.....

Ik neem even adempauze en ga letterlijk veel ballast overboord gooien de komende tijd. Maar dat schept ruimte voor al het nieuwe.

Een andere koers, maar ook een ander tempo. Niet meer 7 dagen in de week. Na 35 jaar ook weer eens weekenden hebben, meer tijd voor Hans mijn partner, mijn kinderen en kleinkinderen, mijn vrienden. Gewoon weer werken door de week. Minder uren meer intensiteit.....

.....
Deze plek kan niet beter geëerd worden dan met een tentoonstelling van bijna alle kunstenaars met wie ik hier met zoveel wederzijdse inzet en plezier heb gewerkt de afgelopen jaren. Bij de keuze van het werk heb ik me altijd laten leiden door elementen als eigenheid, integriteit en vakmanschap. Door datgene wat mij van het begin af aan al in het werk van de betreffende kunstenaar aantrok.

Een uitdaging- 40 mensen.....- .

Mede dankzij de stuwende kracht van mijn dochter Mylene en de trouwe hulp van Hans Kleinhoven hebben we de klus geklaard. Na

een voorbereiding van enige maanden zijn we ruim drie dagen aan het opbouwen geweest. Het is een zeer boeiende veelzijdige tentoonstelling geworden, waarbij abstractie en figuratie elkaar ontmoeten, elkaar dulden en maar elkaar ook versterken. Die veelzijdigheid hoort nu eenmaal bij mij.

Van de meeste kunstenaars hangen of staan één of meer werken op dit moment in zicht. Maar er is meer van hen achter het hek en in de rekken. Vraagt u ons er rustig naar.

Ik wens u veel kijk en óók koop plezier.

Ik wil niet nalaten om nog eens uit te spreken wat ik ooit ergens hoorde :

Kunst kijken doet kunst kopen en kunst kopen doet kunst maken en zo zijn we waar we moeten zijn. De cirkel is rond. De kunstenaar en galerie kunnen verder en u verwent uzelf en anderen.

En ik ga nog een stap verder. Alles is hier te koop . De gehele inhoud binnen deze 4 muren. De ruimte te huur. Er heeft zich nog steeds geen nieuwe huurder aangemeld. Zegt het voort.

Als laatste voordat ik het woord geef aan Elbert Roest 'onze' burgemeester, wil ik nog even mijn dank uitspreken aan al diegenen die mij in de afgelopen 15 jaar hier hebben bij gestaan.

Arlette Kroon, zij is er helaas niet bij, was er al in Blaricum en maakte de overstap hierheen mede mogelijk . Zij stond bijna 14 jaar naast me.

Lilian Wilke, de laatste twee jaar. Maar er zijn nog vele anderen.

En natuurlijk alle kunstenaars die mij al die jaren voorzagen van hun diepste 'zieleroerselen'.

Ik geef nu graag het woord aan Elbert Roest om de tentoonstelling officieel te openen.